

640310 พุทธศาสนาตามภูมิ บ้านราชฯ พ่อครูผู้ปราบมารเพื่อยังพุทธศาสนาให้ถึง 5000 ปี

<https://www.boonniyom.net/50081.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

https://docs.google.com/document/d/1TLO2_gugX5iA_uLGWtSGxG6XXASdli8XoRq9GFGLXQ/edit?usp=sharing

ดาวโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/file/d/17RkHwlsyScDiW1dUVd7yQa73CsnPNVsz/vie w?usp=sharing>

และยูทูปที่ <https://youtu.be/IOsr9tDzN5M>

สมณะฟ้าไทว่า...วันนี้เป็นวันพุธที่ 10 มีนาคม 2564 ที่บวรราชธานีอโศก อีกไม่กี่วันก็จะถึงงานปลูกเสกพระแท่นๆของพุทธครั้งที่ 44 วันที่ 4-10 เมษายน 2564 ก็มีญาติธรรมที่อยากจะทำงานที่ราชธานีอโศก ทางกรรมกรก็คิดขึ้นมาว่า ก็มาได้แต่มีระยะห่างเอาไว้ ให้มาร่วมกิจกรรมได้พอประมาณ ได้มาฟังพ่อครูใกล้ๆ เด็กๆก็อยากมารับกลดจากหลวงปู่

อาดมาได้รับห่มปีได้รฟจากใครก็ไม่ทราบ

พ่อครูว่า...ก่อนอื่นจะขอชื่นชมก็ชื่นชม จะว่าเห่อก็เห่อ ชื่นชมมากไป ก็ไม่มาก ก็คือเรื่องของพืชพันธุ์ธัญญาหารเอามากัน(พ่อครูยกข้าวโพดขึ้น) รู้สึก กำลังวังชาจะถดถอยลง ทั้งที่ก็ยังไม่ฟื้น

เรื่องที่คุณมาดูแลก็มีแต่พยาบาล ที่เป็นผู้หญิง แล้วก็ดูใกล้ชิด แต่ก่อนมีคนเดียวตอนนี้ก็มี 2 คน 3 คนเพิ่มมากขึ้น จริงๆแล้วอาดมาก็ว่าเป็นเรื่องที่ไม่ใช่เป็นผิดวิสัยอะไร คนอายุมาก และเป็นคนที่คนเคารพนับถือ ก็ต้องการจะช่วยให้ยังชีวิตยืนยาวไป ก็ต้องมีคนที่มีความรู้ในสังคมที่มีประโยชน์คุณค่าต่อสังคม ก็มีคนที่ช่วยเข้าไปดูแลใกล้ชิด ใกล้ๆอยู่ประจำ ซึ่งถ้าเป็นฆราวาส กับฆราวาส มันก็ไม่แปลกอะไร แต่ถ้าเป็นสมณะเป็นนักบวชแล้ว คนมาดูแลพยาบาลหรือหมอก็คงต้องเป็นฆราวาส เป็นพระมาเป็นหมอเป็นพยาบาลก็มาทำหน้าที่ไม่ได้ ผิดวินัยอย่างนี้เป็นต้น ก็ต้องเป็นฆราวาส มันก็เลยมีความขัดแย้งตรงนี้

ซึ่งถ้าเป็นฆราวาสกับฆราวาส ใครกับใครก็แล้วแต่ ก็ไม่ได้ติดใจอะไร จะเป็นพยาบาลเข้าไปดูแลใกล้ชิดอย่างไรเขาก็ไม่มีปัญหา แต่พอเป็นสมณะก็เกิดประเด็นปัญหาขึ้นมาอาดมาก็ซับซ้อน ความรู้สึกความห่วงใยอันนี้ ซึ่งอาดมาก็อยากจะบอกไปทุกๆ ว่า

พวกเราเนี่ย ทุกวันนี้ คนชาวพุทธก็ตาม ไม่เข้าใจแล้วว่า อรหันต์คืออะไร อาดมาเป็นพระอรหันต์นะ บอกไปจนกระทั่งบอกจริงใจ ไม่ได้บอกเล่นด้วย ถ้าบอกเล่นก็ปาราชิกไม่เหลือแล้ว ก็สังเกตไปว่าอาดมาเป็นอรหันต์คืออะไร อาดมาประพฤติไป มันจะขัดแย้งกับความเป็นอรหันต์อย่างไรเมื่อไหร่มันจะเห็น ซึ่งก็ยังไม่มื่ออะไรขัดแย้ง ยังไม่มีอะไรที่จะเป็นเรื่องจับมาเป็นประเด็นอะไรได้ แต่ก็ระวังเอาความเป็นสามัญมาใช้กับอาดมา ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ใช่สามัญ เป็นวิสามัญแล้ว เป็นอรหันต์แล้วก็น่าจะยกไว้ แม้แต่พระพุทธเจ้า ก็มีการสวดสติวินัย ให้พระ

อรหันต์ ท่านไม่มีสิทธิ์ที่จะผิดวินัยได้แล้ว เป็นเรื่องลึกซึ้งมาก เป็นอรหันต์แล้วจะกังวลทำไม กับเรื่องพวกนี้ เชื่อใหม่ว่าอาตมาเป็นอรหันต์ อาตมาไม่มีเรื่องกาม แล้วจะมาระแวงอะไร ขนาดพวกเรายังไม่เชื่อ พวกข้างนอกก็คงไม่เชื่อก็ไม่เป็นไร แต่คนข้างในนี่สิ

ก็มีทั้งสมณะ ปัจฉาสมณะอาตมาดูแลใกล้ชิดตลอดเวลา อย่างท่านหนักแน่นเนี่ย ขนาดอาตมาเดินลงบันไดก็ประคอง อาตมาจะไปบอกเดี่ยวจะหาว่าอาตมาทำเป็นอวดดี ท่านก็จับเสมอ อาตมาก็ว่าไม่ถึงขนาดนั้นนะ มีคนประคอง ไม่ใช่ แต่นี่ท่านก็จับตัวไว้ตลอด ขึ้นลง บันได อาตมาก็ว่าอาตมาไม่ได้ถึงขนาดนั้น ยังไม่ได้ตาลาย ไม่ได้รู้สึกผิดปกติอะไร แต่ก็ เจตนาดี เป็นความหวังดี อาตมาก็ไม่ได้ห้ามอะไร ก็ดี อย่างนี้เป็นต้น

แม้แต่เรื่องอาตมาอธิบายไปถึงเรื่องผู้หญิงก็เหมือนกัน

1. อาตมาเป็นอรหันต์

2. อาตมาก็อายุปาเข้าไป 86 - 87 ปีแล้วยังระแวงอะไรกันนักกันหนาหนอ อายุก็ปาเข้าไป 86 - 87 ปีแล้ว เอาเถอะ อายุก็อย่าไปคิดอะไร อายุเดี๋ยวนี้ไวใจไม่ได้ แต่อรหันต์ก็น่าจะไวใจได้ แต่ก็ไม่ใช่แล้วก็ไม่เข้าใจว่าอรหันต์จะกังวลอะไรกับเรื่องนี้ แต่อย่างว่าละ โลกวิเศษชะ มันห้ามยาก ก็เอามาพูด ร้องเรียนมา ยาวเลยทีเดียวยว่า ให้ปรับเปลี่ยนได้ไหม

มันขัดแย้งกันตรงที่ว่า อาตมาก็อายุมากขึ้นต้องมีคนดูแลมากขึ้น ซึ่งถ้าเป็นทั้งโลกเขา ไม่มีปัญหาเลยใช่ไหม ผู้ที่อยู่ในฐานะบริหาร อยู่ในฐานะทางสังคมพวกนี้ แล้วมีคนที่จะสมัครใจ อย่างว่าแต่สมัครใจ เขาต้องจ้างมาช่วยดูแลด้วย นี่ไม่ได้จ้าง แต่มาด้วยใจ มันก็เป็นธรรมดาของความเข้าใจ ความเห็น

จริงๆอาตมาก็รู้สึกๆ อจินไตย ว่า มันเป็นธรรมดาของอาตมา เพราะอาตมามันเป็นคน พิเศษ ที่มายุคนี้แล้ว มันขัดแย้งกับอะไรต่ออะไรของเขาต่างๆนานา เกือบทั้งนั้น อะไรก็ขัดหู ขัดตาอยู่ตลอดเวลา เพราะว่ามันไม่เป็นสามัญ ไม่รู้จะเรียกว่าอะไร ไม่รู้จะพูดว่าอะไรดี ก็ ค่อยๆดิ่งกัน ปรับไปปรับมา มันก็ต้องเป็นอย่างนี้ไปอยู่อย่างนั้นก็ไม่รู้จะว่าอย่างไร เพราะ อาตมาก็ ทั้งความเป็นจริงก็ควรจะเป็น ทั้งสิ่งที่มันมาก มากชนิดที่เรียกว่าไม่ได้จ้างนะ มันไม่ได้ว่าน มันไม่ได้ไปเรียกร้อง ไม่ได้บังคับ ก็เป็นความสมัครใจ เป็นความเจตนาดี เป็นความปรารถนาดี มีมากกว่านี้ด้วยซ้ำถ้าจะว่าไป ถ้าปล่อยให้ไปจริงๆรับรอง เต็มแน่นหมดเลย กันได้ ขนาดนี้ อาตมาก็ว่าเก่งแล้วได้เหลือแค่นี้ก็เก่งแล้ว นี่มันก็เป็นเรื่องจริงที่ซับซ้อนอยู่อย่างนี้

เพราะว่ามันไม่เคยเป็นอย่างนี้หรอก คนที่จะมาเป็นอย่างนี้ มันไม่มีคนอย่างอาตมา คนที่จะเกิดภาวะอย่างนี้กัน ก็อาตมาก็ได้พูดแค่นี้ ไม่รู้จะว่าอย่างไร ก็อธิบายกันไป เป็นการศึกษาก็แล้วกัน ก็ดูไป ไม่ใช่ชาวดูไบ กาลเวลาพิสูจน์คน นี่ก็เป็นเรื่องของคน เป็นเรื่องของ กาลเวลา ก็พิสูจน์กันไป

อาตมาไม่ได้อ่านคอมเมนต์ทั้งหมดเพราะยาว ก็คงพอรู้กัน แต่ละคนฟังแล้วก็สำนึกอะไรที่จะแก้ไขได้ก็แก้ไขแต่ละคนก็แล้วกัน

SMS วันที่ 8-9 มี.ค. 2564

สื่อธรรมะพ็อครู ตอน อโศกเป็นโรงเรียนเอากิเลสออกจากสันดาน

_สติพล จนพัฒนา : **บางคนเขาบอกว่า..อโศกคือโรงเรียนตัดสันดานครับ.

พ็อครูว่า...จริง ที่นี้เป็นโรงเรียนบุญ บุญคือ สันดานัง ปุณาดิ วิโสเทติ

คือ จะต้องชำระกิเลสในสันดาน (ปณาดิ) ให้หมดจด สะอาด วิโสเทติ บุญคือการชำระจิตสันดานให้สะอาดบริสุทธิ์ จนกระทั่งชำระกิเลสจากสันดานเป็นอรหัตต์ เรียกว่าสิ้นบุญสิ้นบาป ปุญญาปาปปริกขิโณ คือ การชำระบาปในจิตได้หมดสิ้นแล้ว พระอรหัตต์จึงไม่ต้องอาศัยบุญเพื่อละบาปอีก จึงเป็นคนหมดบุญสิ้นบุญ นี่ละยิ่งใหญ่มากกว่า บุญ

อาตมาก็ต้องเขียนอธิบายคำว่าบุญ เพราะว่าคนชาวพุทธเองแท้ๆเข้าใจคำว่าบุญไม่ได้ แล้วเข้าใจคำว่าบุญผิดเพี้ยนเป็นคำว่ากุศล มีความหมายเดียวกับคำว่ากุศล ซึ่งมันผิดกันคนละเรื่องเลย เพราะกุศลนั้นเป็นเรื่อง ทำเถอะ ไม่ต้องหยุด แม้แต่พระพุทธเจ้าท่านก็ตรัสว่าเราไม่สันโดษในกุศล พระพุทธเจ้าก็ตรัสอย่างนี้ ท่านก็ตรัสว่าเราเป็นผู้สิ้นบุญสิ้นบาปแล้ว มีหลักฐานเลย แม้พระอรหัตต์บางท่านก็บอก อาตมาเป็นผู้สิ้นบุญสิ้นบาป อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งเข้าใจภาษาคำว่าบุญกันไม่ได้ ก็ไม่รู้ว่าเป็นบุญคืออะไร ก็อยากได้บุญกัน คนที่อยากได้บุญคือคนโง่ จำไว้ คนที่ชัดเจนดีแล้วว่าโอโห..หมดบุญแล้วสบายแล้ว หมดสิ้นบุญไม่ต้องใช้บุญอีกเลยในชีวิตออกไปเถอะนิรันดร คนนั้นก็คือคนจบกิจเป็นคนเป็นอรหัตต์ขึ้นไปเลย ซึ่งยิ่งใหญ่ ความหมายแค่นี้ก็ไม่ได้เข้าใจกันง่าย แต่เข้าใจยากอยู่นะ

เพราะฉะนั้นในเรื่องของคำว่าบุญก็ดี คำว่ากายก็ดี คำว่าสมาธิก็ดี คำว่าฌาน ก็ดี มันเป็นเรื่องที่จะต้องอธิบายกันอีกนาน

ยิ่งคำว่าฌาน คำว่าสมาธิ ก็เรื่องที่เขาทำกัน ปฏิบัติกันยิ่งใหญ่เลยนะ คำว่าฌาน คำว่าสมาธิ แต่มันไม่ใช่ฌาน ไม่ใช่สมาธิของศาสนาพุทธ มันเป็นเรื่องทั่วไปเป็นเรื่องของเดียดริษฐ์ เป็นของสามัญโลกีย์ มันไม่ใช่เป็นของพระพุทธเจ้า

ฌาน ไม่ได้ปฏิบัติด้วยจรณะ 15 ซึ่งจะทำให้เกิดฌาน เมื่อปฏิบัติศีลปฏิบัติ อปับนิก ปฏิปทา 3 แล้วก็จะเกิดจิตเป็นสังขารธรรม 7 ทั้ง 11 องค์ ประกอบเป็นความเจริญของจิตที่เรียกว่า ฌาน 1 2 3 4

เรื่องง่ายๆเลย คัมภีรา (ลึกลับ), ทุพทัสสา (เห็นตามได้ยาก), ทุรโนโพธา (บรรลุรู้ตามได้ยาก), สันดา (สงบระงับอย่างสงบพิเศษ แม้จะวุ่นอยู่), ปณินดา (สุขุมประณีตไปตามลำดับ ไม่ข้ามขั้น), อดักกาวจรา (คาดคะเนต้นเดามิได้), นิปฏณา (ละเอียดลึกถึงขั้นนิพพาน), ปันทิตเวทนียา (รู้แจ้งได้เฉพาะผู้เป็นบัณฑิต บรรลุแท้จริงเท่านั้น) (พตปฎ. เล่ม 9 ข้อ 34)

ก็สุดยอดในเรื่องของศาสนาพุทธ เป็นโรงเรียนที่ดัดสันดาน เป็นโรงเรียนที่รู้จักสัจจะ คำสอนของพระพุทธเจ้าตรง คำว่าบุญ คำว่ากาย คำว่าสมาธิ คำว่าฌาน คำว่าอะไรต่างๆ ที่ระบุบ่งบอกความหมายถึงสภาวะจริงของศาสนาพุทธนี้ จึงต้องศึกษากันอย่างสำคัญจริงๆ

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน ดีแล้วกลับเป็นชั่วได้เพราะอุปกิเลส

_Masarat Buranajaroenpong (มาศรัตน์ บุรณเจริญพงษ์) : ดิฉันส่งลูกไปเรียนเพราะลูกอยากเรียนคะ ร.ร. สัมมาสิกขาหินผาฟ้าหน้า ท่านไม่รับเด็กที่โดนพ่อแม่บังคับมาเรียนจ้า

พ่อครูว่า...อาตมาเคยบอกว่าการที่เอาลูกมาเรียน ถ้าลูกไม่ต้องการ ไม่เต็มใจก็อย่าไปบังคับกันมาเลย มันลำบากใจทรมาณกัน เพราะที่นี้ไม่เหมือนโลกข้างนอกเขา เป็นเรื่องซัดเกล้า ที่บอกว่าเป็นโรงเรียนดัดสันดาน มันหนักยิ่งกว่าคุณอีก นี่หนักยิ่งกว่าคำว่าคุณอีก แต่เป็นคุณของปัญญาชน ที่ผู้สมัครใจจะเข้ามาอยู่ในนี้ เพราะเป็นคุณของปัญญาชน ส่วนคนไม่รู้จัก

จะไม่เอา เพราะกลัวว่าสันดานเขาจะดีขึ้น แล้วก็ไม่เข้ามา ถ้าเข้ามาจะถูกตัดสันดาน เขาก็ไม่เอา

พูดแล้วก็น่าสงสารนะ ดีไม่ดีสันดานโลกีย์หนัก สันดาน หมายถึงสังฆสมาสวะ อนุสัย เขาก็สังฆกิเลส เป็นภาวะซับซ้อน คัมภีรารวภาโส หลงในดี จนดีเลยเกิดดีแตก จนดีนั้นกลายมาเป็นต่ำแล้วเขาก็ไม่เข้าใจ เขาไม่รู้ว่าดีตกต่ำได้อย่างไร เพราะเขาไม่เข้าใจอุปกิเลสที่ซ่อนทำให้คนยึดดีหลงดี ใซ้ดี เป็นอำนาจไปเบ่งข่ม เบ่งข่มนี้ก็เสียแล้ว ใซ้ดีเป็นตัวอวดอ้างถือดียกอ้างก็ผิดแล้ว ถ้าดีแล้วไม่ต้องยกดีไปข่มใคร

_ขำนิ จันทสุข : สังฆัง สระระณังคัจฉามิ ในกาลปัจจุบัน หมายถึง องค์กฤษฎนิยมทุกๆ ด้านด้วยใซ้ใหม่ครับ?

พ่อครูว่า...ก็ใซ้ เพราะว่าเป็นคำกลางของพระพุทธเจ้า หมายถึงข้าพเจ้าขอถือพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง สังฆัง สระระณังคัจฉามิ ข้าพเจ้าขอยึดถือพระสงฆ์เป็นที่พึ่งที่อาศัยที่จะปรับปรุงตนเองศึกษากันไป คำว่า ญญนิยมทุกๆด้าน ด้านใดบ้าง

ด้านธรรมะนั้นแน่นอน ญญนิยม จะต้องมาทำความเข้าใจคำว่าบุญ แล้วก็ต้องใซ้บุญให้เป็น บุญคือการชำระกิเลสจากสันดาน

ทุกด้านเลย ไม่ว่าจะเป็นด้านพาณิชย์ ด้านการงานทางโลก ด้านกิจการต่างๆนานา ทุกประการ ต้องลดกิเลส พูดชัดๆเลยภาษาไทยๆ ต้องทำบุญให้ลดกิเลส ทุกด้านไม่ละเว้นเลย หมดบุญ หมดบาป หมดกิเลส ถึงไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องบุญอีก

_มันใจพุทธ บุญเสรี : ช่วงที่ดูแลคุณพ่อ-คุณแม่ที่ป่วยรู้สึกดีใจทุกครั้งที่ท่านขับถ่ายได้ แรกๆนี้รังเกียจบ้าง แต่เมื่อนึกถึงว่าท่านก็เคยทำให้เรามาก่อน ใซ้ใครก็ همینทั้งนั้น ทำให้ความรู้สึกนั้นหายไป บางท่านแนะนำว่าให้สูดเข้าแรงๆ หลังจากนั้นกลิ่นจะเบาบางลง เคยลองวิธีนี้ดูก็ได้ผลระดับหนึ่ง สำคัญที่ใจ ควรยินดีในหน้าที่ของลูกที่มีโอกาสปรนนิบัติท่าน

พ่อครูว่า...ใซ้ใครก็ همینทั้งนั้น ใซ้แ่ๆนะไม่ใซ้ใซ้ไคล ใซ้ไคลก็ยังมี همینแล้ว แต่ใซ้ใคร หมายถึงใซ้คนเลย ถ้ากินเนื้อสัตว์มากๆใซ้จะ همینมากเลย แต่ถ้ากินพืชผักใซ้จะไม่ همینเหมือนพวกกินเนื้อสัตว์หรอก ต่างกันไกลลิบลิบเลย โดยธรรมชาติโปรดินแบบเนื้อหมักแล้ว همین ไม่ได้ไปใสความไม่ได้ไปหาเรื่อง คนกินพืชกับคนกินเนื้อสัตว์แม้แต่ดกก็ همینต่างกัน ใซ้ก็ همین ต่างกันจริงๆ กลิ่นของกายก็ต่างกัน เหมือนต่างกัน คนกินเนื้อสัตว์กับคนกินพืชผักเหมือนต่างกัน หมด เนื้อหอมต่างกัน คนกินพืชผักนี้เนื้อหอม คนกินเนื้อสัตว์เนื้อ همینจริง

_คอยใคร : ขอบฟังท่านกล่าวจริง คุยสนุกดีครับ

พ่อครูว่า...มีสมณะเรารูปหนึ่งชื่อ สมณะกล่าวจริง ตถภาโว อยู่สันตือโศก

_เกษม สันทอง : โดยสมมุติหรือโดยรูปแบบ ลิกขมาตอาจกำหนดด้วยการรักษาศีล ๑๐ ข้อ แต่โดยความเป็นจริงท่านรักษาศีลยิ่งกว่า ๑๐ ข้อ และเป็นที่น่าชื่นชมมากครับ ลิกขมาตหลายท่านแสดงธรรมได้ดีมาก ดีกว่าพระบางรูปในสังกัดมหาเถรสมาคมเสียอีก

พ่อครูว่า...สิกขมาตุเราจริงๆพูดกันแล้ว ในจุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล สิกขมาตุเราทำได้ ยิ่งกว่าพระภิกษุของเถรวาทศาสนามา ไม่ใช่ว่าซี หรือ แม่ทศ (ทศศีลมาตา) ก็เป็นความจริง พูดไปก็เหมือนกับยกตนข่มท่านอยู่เรื่อยๆ ผู้มองเห็นก็เห็น พวกมองไม่เห็นก็ไม่เป็นไร ไม่มีปัญหาอะไร

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน สำรวมสังวรในปาติโมกข์และถึงพร้อมด้วยอาจารย์และโคจร

_ฟ้า เจือศีล : สำรวมสังวรในพระปาติโมกข์ ถึงพร้อมด้วยอาจารย์และโคจร ขรวาสาไม่มีพระปาติโมกข์หรือมีในแบบของขรวาสา กรุณาช่วยอธิบายด้วยคะ

พ่อครูว่า...ปาฏิโมกข์ แปลว่า คำสอนของพระพุทธเจ้า มันเป็นคำใช้แทนกันได้กับอนุสาสนีคือ คำสอนของพระพุทธเจ้า แต่เป็นคำสอนที่เป็นหลัก ระบุลงไปว่าสำหรับใคร สำหรับอะไร สำหรับกลุ่มไหนอย่างชัดเจนกว่าคำว่า คำสอนทั่วไป อนุสาสนี

พระปาฏิโมกข์เป็นคำสอน ที่ระบุลงไปบ้างว่า นี่สำหรับขรวาสา นี่สำหรับนักบวช แม่ที่สุด ไปเรียกกลุ่มของวินัย 227 ก็เรียกว่าปาติโมกข์ เอาไปใช้ระมัดระวัง ฝึกหัด อย่าให้ละเมิดผิดเพราะว่ามีอาบัติ วินัยมีอาบัติ แต่ว่าศีลไม่มีอาบัติ ศีล เป็นความเจริญของแต่ละบุคคลที่ปฏิบัติด้วยความเข้าใจ

ปฏิบัติ ศีล อบันกปฏิบัติ 3 สัทธิธรรม 7 เกิด ฌาน เกิดวิมุตติ มีปัญญา วิชชา 8 อะไรพวกนี้ได้เรื่อยๆไป ก็เจริญขั้นพัฒนาไปตามลำดับ

ที่นี้คำแปลของอาจารย์ แปลว่า มารยาทอันบุคคลพึงประพฤติโดยเอื้อเพื่อ คือ ความประพฤติแปลสั้นๆ จาระหรือจรณะ เป็นคำไวพจน์ใช้แทนกันได้ จาระ จริยะ คือ ความประพฤติ ความประพฤติที่ดี ความประพฤติไม่ล่วงละเมิดทางกายวาจา

ศีลสังวร หรือมารยาทอันดี คือ ความหมายของอาจารย์

_สุแดนธรรม...มีเรื่องน่าเป็นห่วงว่า ตอนนี้น้องภูมิ ไปไหน ยังไม่มีใครพาไปส่งที่บ้านเลย (มีคนบอกว่า ไปกับ เอก เต็มบาตร)

พ่อครูว่า...โคจร แปลว่า เทียวไป เป็นที่เทียวไปแห่งอินทรี

โค หมายถึงสัตว์ชนิดหนึ่ง เป็นที่เทียวไปแห่งโค แปลว่าอย่างนั้น หรือ ลึกซึ้งเข้าไป หมายถึง โค วายในน้ำ วาริโคจโร หมายถึง ปลาว่ายนน้ำ

อินทรี 5 คือ ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา

หรืออินทรี หมายถึง กำลัง ยิ่งกว่านั้นอีก อินทรีหมายถึง การเทียวไปของจิตที่มันเจริญขึ้นไปเทียวไปสู่ขั้นสูง เรียกว่าปัญญา ปัญญาอินทรี

เทียวไปของจิตสู่ขั้นสูงเรียกว่า สัทธินทรี...วิริยอินทรี ... สตินทรี...ปัญญินทรี

อินทรีเคลื่อนลงต่ำ ก็เคลื่อนสู่ความเสื่อมก็ได้ เคลื่อนไปสู่ความเจริญความสูงก็ได้

ที่นี้ถามมาว่า ความหมายของพระพุทธเจ้าที่ว่า สำรวมสังวรระวางในปาติโมกข์ พร้อมด้วยอาจารย์ และโคจร

ก็ปฏิบัติประพฤติสำรวมสังวรระวางในพระปาติโมกข์

สำรวมสังวรระวางอะไร ก็ระวางตา หู จมูก ลิ้น กาย สังวร ทวาร 5 ข้างนอก ทวารใจอีก ทวารภายใน ในคำสอนในพระปาฏิโมกข์ ในสิ่งที่ท่านบอก อันที่ห้าม ว่าอย่าทำ อันที่ให้ก็ทำให้เจริญขึ้น ความหมายอย่างนั้น อธิบายรายละเอียดประมาณนี้

อาดมาพาทำอยู่แล้ว ด้วยความประพจน์โดยคำอธิบายทางพยัญชนะและภาษา ก็ยังรู้สึกข้องใจสงสัยซ่อนในรายละเอียดพวกนี้ อาดมาก็เก่งประมาณนี้

สื่อธรรมะพ็อครู ตอน ชาติ กับ ภพ ต่างกันหรือไม่อย่างไร

_จลวย : คำว่า ภพ กับ ชาติ โดยยกตัวอย่างเป็นรูปธรรม ว่า เมื่อเข้าเห็นเส้นไหมมัดอยู่ในถาดที่ตุ้ตักอาหาร

เห็นแล้วก็อดที่จะตักมารับประทานไม่ได้ ทั้งๆที่ไม่มีส่วนผสมอะไรเลย นอกจากเส้นไหมล้วนๆ แล้วก็มิไบนี่ฉายนิดหน่อย อาหารประเภทเส้นๆ ไม่ว่าจะ เส้นไหม ก๋วยเตี๋ยว ฯลฯ ถ้าเห็นที่ไบนี่ละ รูป รส ฯลฯ จะต้องเข้ามาอยู่ในใจก่อน อย่างนี้เรียกว่าติดภพหรือเปล่าครับ

คำว่า ชาติ มีความหมายต่างกับคำว่า ภพ อย่างไร มาโยงกับกิเลสตรงไหน พ็อครูว่า... ไซ้ๆ

คำว่าชาติ ต่างกับคำว่าภพอย่างไร 1 และมาโยงกับกิเลสตรงไหน 2

คำว่าชาติมีความหมายต่างกับคำว่าภพอย่างไร

ภพ คือ แดนเกิด

ชาติ คือ อากาโรเกิด

ภพคือ แดนเกิด คือสถานที่ แหล่งที่ เป็นภาวะของรูปธรรม

ส่วนชาติ คืออากาโรของจิต มันเกิด

กามภพ ไปเกิดในกามภพ ก็คือจิตของเรามีกามเข้าไป แสดงพฤติกรรมของกามในจิต จิตเข้าไปได้กาม ไปติดอยู่บีบก็ติดในภพ

อันนั้นมันเป็นเหตุเป็นปัจจัยกัน อย่างที่ปฏิจลสมุปบาทว่า มีภพก็มีชาติเป็นปัจจัย เมื่อมีชาติก็มีภพ เป็นปัจจัยแก่กันและกันระหว่างภพกับชาติ โยงกันตรงไหนก็โยงกัน เกิดอีกอันหนึ่งก็เกิด เป็นแต่เพียงว่าอีกอันหนึ่งเป็นน้ำ อีกอันหนึ่งเป็นกิริยา ภพเป็นนาม ชาติ เป็นกิริยา

มันก็โยงเกี่ยวกันอยู่อย่างนี้ เป็นรูปนามคู่ กิติแล้วละรู้ตัวว่าเห็นเส้นไม่ได้ เป็นคนติดเส้นดีละ ไม่ไปทำราชการ ถ้าไปทำราชการจะวุ่นวายกับการเล่นเส้นยุ่งเลยนะ

ภพ เขาแปล ในพจนานุกรมว่า ภพ หรือ ภว หรือ ภ กับ ว คำแปล คือ ความมี ความเป็น หรือ ความเจริญ ความเกิด ไปเข้าหาคำว่าชาติ ความเกิด การเกิด การถึง เข้าไปถึงที่เข้าไปสถิต มันเป็นตัวเป็นยิ่งกว่าชาติ ชาติ กรรมกิริยาที่ตกผลึกเป็นภพ

เช่น กามชาติ เป็นต้น มีอากาโรของชาติเกิดเป็นกาม เกิดบีบ ก็สังสมเป็นภพเป็นกามภพ หรือสังสาระ คือ ความหมุนเวียนอยู่ในสภาพที่มีรูปกับนาม

ภพ ถือ เป็น สัสสตทัญญู แปลใหญ่โตว่าถึงขั้น เป็นโลก เป็นแผ่นดิน ส่วนชาติ เป็นการเกิด ซึ่งเป็นคำกริยา ต่างกันตรงนี้ระหว่างภพกับชาติ ภพคือชาติที่เกิดตกผลึกรวมตัวเป็นก้อนจับกัน ส่วนชาติ คือ กิริยา เป็นปัจจุบันธรรมที่กำลังเกิดอยู่

พยัญชนะเราใช้สื่อให้รู้สภาวะ เราก็เรียนจากพยัญชนะที่บันทึกเป็นภาษาไว้ ไม่ว่าจะ เป็นศาสนาไหนก็ตาม ศาสนาเทวนิยมก็เหมือนกัน ศาสนาของพุทธก็เหมือนกัน จะใช้ พยัญชนะเป็นเครื่องมือในความหมายต่างๆ เพื่อที่จะรู้เรื่องราว ฐานะละเอียดของสิ่งที่หยากกลาง ละเอียด เข้าไปจนกระทั่ง นิปพานา ละเอียดถึงขั้นนิพพาน ละเอียดถึงสภาวะสภาพนิพพานเลย คือยิ่งใหญ่ เป็นนิพพานก็สูงสุด

อาดมาตอนนี้เขียนหนังสืออธิบายถึงสภาพศาสนาสายศรัทธา กับศาสนาสายปัญญา แยกพยัญชนะคำว่าศรัทธา กับพยัญชนะคำว่าปัญญานี้ ให้เข้าใจกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายเลย เป็นเรื่องยากมากเลย แกนจิตของจิตนิยาม จะมีแกนจิตของมนุษยชาติ 2 สภาพ

แกนหนึ่งเรียกว่า แกนศรัทธา บางทีก็เรียกว่า แกนเจโต

อีกแกนหนึ่งคือ แกนปัญญา

หรือจะเรียกไปให้ลึกซึ่งว่า แกนพุทธ แกนโพธิ ฐานะดับพุทธหรือโพธิ ซึ่งเป็นความรู้ที่แตกต่างไปจากความรู้ ความฉลาดแบบโลกีย์ทั้งหลาย มันเป็นความรู้ เป็นความฉลาดที่เป็นอื่นไปจากคนส่วนใหญ่เลย

คนส่วนใหญ่อยู่ในแกนศรัทธา ส่วนใหญ่เลยทั้งโลก เพราะฉะนั้นศาสดาของทางโลก โลกียก็ เป็นแกนศรัทธาทั้งนั้น ไม่มีปัญญาหรอก แต่เขาไม่รู้ว่าปัญญานี้หมายถึง ความรู้ ความฉลาดที่เป็นโลกุตระ เขาไม่รู้ แต่เขารู้ว่าปัญญานี้มันสูง เป็นความเฉลียวฉลาดที่สูง ก็เลยใช้บัญญัติภาษาคำว่าปัญญาไปใช้เรียกของเขาด้วย ทั้งๆที่ภาษาบาลีเดิมสภาวะที่เขาเป็นคือ เจโก หรือเจกา เขาก็เอาปัญญาไปเรียกแทนเสีย ปัญญา ก็เลยถูกลดค่า ลดราคาของความเฉลียวฉลาด ซึ่งมันเป็นความเฉลียวฉลาดที่เป็นอุตตริมนุสสรธรรม เป็นความฉลาดที่เกินคน โลกๆโลกียจะเข้าใจ เกิน

เพราะมันเป็นเรื่องของพุทธวิสัย เป็นวิสัยที่อจินไตย คุณคิดให้หัวแตกเจ็ดเสียง ก็คิดไม่ออกว่ามันคืออะไร พุทธวิสัย

พุทธวิสัย ไม่ต้องไปคบคิดเลย ขบคิดให้ตายก็ไม่ได้ สายศาสนาพุทธ ศาสนิกชนแท้ๆ จะมีความรู้ในระดับพุทธะ หรือโพธิ ไม่ง่าย เพราะเป็นพุทธะวิสัย ที่เรียกว่าโลกุตระ อาตมาก็ใช้พยัญชนะระหว่าง โลกียะกับโลกุตระ มันต่างกัน

โลกียะคือ โลกสามัญญโลก โลกไหนก็แล้วแต่ เขาก็มีความรู้สมบูรณ์แบบเต็มที่อยู่ในโลกลูกนั้นแหละ แต่โลกุตระมันเป็นความรู้ที่ออกไปนอกโลก ไม่ใช่รู้แคบอยู่ในโลกนั้นเท่านั้น โลกุตระเป็นความรู้ที่ไปรู้นอกโลกอื่นอีก เกินกว่าโลกลูกที่คุณอยู่ คุณออกนอกความรู้ ออกนอกรอบของความรู้อันนั้นไม่ได้ ไม่ใช่บังคับดูถูกดูแคลน แต่เป็นความจริงอย่างนั้นโดยอาจจะเป็นอย่างนั้น

คนที่สามารถเข้าใจโลกุตระธรรม ความรู้อีกชนิดหนึ่ง ซึ่งมันไม่ใช่ความรู้ที่คุณอยู่ในความรู้ของคุณที่คุณรู้ ดีที่สุดเป็นอัจฉริยะ เป็นศาสดา คุณก็อยู่ในกรอบของโลกียเท่านั้น แต่โลกุตระนั้นรู้จักโลกียอย่างเต็มที่ ดีที่สุดของโลกียก็รู้ แล้วก็ทำดีที่สุดของโลกียที่ดีที่สุดได้ เกินกว่านั้นอีก เกินกว่าตรงที่ว่า แมดีที่สุดก็ไม่ติดไม่ยึด สามารถมีดีที่สุดแล้ว ไม่เอา เลิกเลย โดยสลายจิตตัวเองที่จะต้องไปอยู่กับดีที่สุด วนเวียนอยู่กับดีกับชั่วกับ ชั่วกับดี มีกับไม่มี นิรันดร ไม่เลิกเลย ไม่มีนิรันดร มีก็ไม่มี ไม่มีก็ไม่มี ไม่มีทั้งมีและไม่มี ทั้งไม่มี เกินกว่าที่จะอยู่ไปกับโลกแคบๆที่มีแต่ดีกับชั่ว

ที่นี้ในโลกใหม่ที่ เป็นตัวติดยึด เขาไม่รู้กันเลยก็คือสุขกับทุกข์ อากาสสุขอากาสทุกข์ เป็นอาการของโลกโลกุตระ เขาไม่รู้เขาก็ไม่เคยเข้าใจไม่เคยศึกษาว่า แล้วสุขกับทุกข์มันคืออะไรมันคืออุปาทาน ความสุขกับความทุกข์เป็นเรื่องมายาเป็นเรื่องผีหลอก สุขกับทุกข์เป็นชา

दान ในโลกเทวนิยมไม่รู้จักชาตาดานเลย ชาตาดานคือนายของพระเจ้า แต่พระเจ้าหลงตัวเอง ไม่เคยระมัดระวังชาตาดานที่สิงอยู่กับตัวเองอยู่ตลอดเวลา

พระพุทธเจ้าจึงหันมาสนใจชาตาดาน ผีมารหรือกิเลส แล้วรู้ความจริงให้ได้ว่ากิเลสคืออะไร สุดท้ายก็รู้ว่า เอ็งเป็นมายาแท้ๆ เอ็งไม่มีตัวจริง เอ็งไม่มีตัวตน เอ็งเป็นเหตุแห่งทุกข์ เอาความสุขมาหลอก แต่แท้จริงมันอันเดียวกันมันแยกกันไม่ออก เพราะฉะนั้นจึงทำลายทั้งสุขและทุกข์ออกไปหมดเลย สูญไปเลย เลิกเลย จึงเห็นชัดเจนว่า สิ่งที่มีมันเกิดมาเป็นจิตวิญญาณแท้ๆ มันคือสิ่งไม่มีตัวตนอะไรหรอก เมื่อมีอารมณ์มันก็เลยจับไม่ได้ว่า บัดโธเอ๊ย มันไม่อยู่กับร่องกับรอยเรียกว่าไม่เที่ยง มันมีแต่แสงหาทุกข์ แต่มันถูกมายาหลอกว่ามาหาสุข แล้วสุขในอะไรในโลก โลกมี ลาภยศสรรเสริญแล้วก็ด้วความสุข โดยไม่รู้ว่าจะสุขคืออะไร

สุขมันไม่มีตัวตนเป็นสุขอัลลิกะ สุขเป็นเรื่องซีโกหก สุขมันเป็นเรื่องเท็จ เป็นเรื่องไม่มีจริง ซึ่งเป็นความรู้สูงสุดของศาสนาของพระพุทธเจ้า

ขออภัยที่อาตมาจะพูดต่อไปนี้ จะเป็นการอธิบายยกด้วยกตณ เข้าไปพร้อมกับสภาวะธรรมพวกนี้ อาตมารู้จักความสุขความทุกข์ จนกระทั่งรู้ว่า เรา..โถ.. มัววนวายไปติดในอาการของสุขอาการของทุกข์นี่มันโง่ โง่อย่างชนิดที่เรียกด้วยภาษาไทยว่า โง่ซิบหายเลย โง่อย่างซิบหายวายป่วง ไปงมงายอยู่กับสุขกับทุกข์

เพราะฉะนั้นเมื่อไม่งมงายแล้วจึงจะมาเลิกความสุขความทุกข์ ก็ต้องรู้อาการของจิตของเรา อาการที่มันเป็นสุขคืออาการอย่างไร อาการที่มันเป็นทุกข์เป็นอาการอย่างไร ก็เป็นอาการที่ตรงกันข้ามกัน อ่านอาการนี้ให้ได้ แน่นอนอาการทุกข์คนก็ไม่ชอบก่อน ก็ล้างอาการทุกข์ ให้รู้ถึงเหตุแห่งทุกข์ เมื่อล้างอาการของเหตุแห่งทุกข์หมดไป ก็เหลือแต่อาการของสุข สุขที่เรียกในภาษาว่า สุขด้วยความว่าง ทำจิตว่างๆ สบายๆ เหมือนอย่างท่านดิชันทันท์หรือท่านพุทธทาส ทำจิตอย่าให้มีความไม่สบายใจ เป็นความหมายสั้นๆแล้วก็ทำเอา โดยไม่เข้าใจเหตุของมันที่มาที่ไปของ ตัวตนสภาวะที่มีอาการเข้าไปยึดถือ อุปาทาน เป็นอาการอย่างไร อาการเข้าไปยึด พระพุทธเจ้าก็ใช้ภาษาวนมาหาว่า อย่าไปยึดทำให้จิตมันว่าง แล้วก็ทำได้เท่าที่ตัวเองประมาณ ตัวเองสัญญากำหนดหมายว่า อย่างนี้คือจิตว่างๆ แล้วก็ประมาณว่า มันไม่สุขไม่ทุกข์ มันเป็นอย่างนี้ มันว่างๆ

แล้วก็ตั้งภพตั้งชาติขึ้นมา ภพว่างๆ ภพไม่มีอาการสุข ไม่มีอาการทุกข์ แล้วก็กำหนดสัญญาขึ้นมาใหม่ เป็นนิрмаณกายอันหนึ่ง เป็นองค์ประกอบของรูปนาม ธรรมะ 2 ก็กำหนดได้ สร้างนิрмаณกาย คนที่เข้าใจภาษารู้จักภาษาของกันเรียกว่า สัมโภคกาย ต่างคนก็ต่างมีสัญญาของแต่ละคน ของตนเองก็เป็นส่วนของตนเอง ก็เลยเป็นอาทิสมานกาย เป็นกายที่ต่างคนต่างไม่เห็นของใคร คนนั้นจิตว่าง เขาทำของเขาได้ พุดกันรู้เรื่อง จิตว่างเหมือนกัน แต่คิดว่าของใครก็ของมัน ต่างก็อาทิสมานกาย ไม่เห็นไม่รู้ของใครคนอื่น ก็ได้กาม 3 อย่างนี้ ทั้งนั้นเลย

พระพุทธเจ้าก็ไม่เอาบัญญัติภาษาที่กำหนดด้วยกาย สัญญาอย่างนี้ ท่านก็มาเรียนรู้เหตุเลย ไม่ต้องไปงมงายกับสิ่งเหล่านี้ มาศึกษาเหตุตั้งแต่การเรียนรู้ภาวะ 2 ตั้งแต่มันรู้สึกสุขและทุกข์อย่างหยาบสัมพันธ์เกี่ยวข้อกับอะไรก็แล้วแต่ ทางทวารทั้ง 6 สัมผัสทางทวารทั้ง 5 ตาหูจมูกลิ้นกายแล้วมาปรุงแต่งเป็นสุขเป็นทุกข์เป็นเรื่องที่ละคู่เป็นทเวะ ล้างอย่างหยาบก่อนหมดหยาบล้างอย่างกลาง จนหมดก็ล้างอย่างน้อยต่อ จนมันหมด โดยอ่านสภาวะจากจิต

จริงๆเลย โดยที่ไม่ใช่ว่าไปทำให้จิตมันว่าง สร้างภพความว่างๆขึ้นมา มันไม่จบหรอก ให้มาปฏิบัติจริงๆเลยกับสิ่งที่ปฏิบัติคือ ต้องมีสิ่งสัมผัสเป็นเหตุเป็นปัจจัย ส้ารวมอินทรีย์ 6 ตาหู จมูกลิ้นกาย แล้วยกตื่นรู้ให้เต็มทั้งข้างนอกข้างใน กาย วชิ มโน มีสติเต็มร้อย เป็นชาคริยา เป็นความตื่น

สติเต็ม100 อยู่ข้างใน ไปนั่งหลับตาทำอยู่ข้างใน ผันไปเถอะ ไม่มีทางที่จะมาลุ่มล้าวง ความ หยาบ ของภายนอก ทางกาย ทางวาจา คุณจะเอามิดโกนยิลเลตต์ไปพินกับมิดอีโต้เขา ได้อย่างไร มันตลก คุณจะทำตามยิลเลตต์อย่างไรไปสู้กับด้ามอีโต้

คุณมีมิดโกนยิลเลตต์ 1 ล้านชิ้นกับคนมีอีโต้ 1 ล้านชิ้น ใครจะแหลกก่อนกัน มิดโกนยิลเลตต์คมกว่านะ ขวางใส่กันเลย กรีดพร้อมกันก็ได้ ยิลเลตต์ ก็กรีดไม่ติดต่อกี่สับ ใครแหลกก่อนกัน ไม่มีทางสู้เลยระหว่างมิดโกนยิลเลตต์กับอีโต้

พวกที่หลงใหลได้ปลื้มกับสิ่งที่เล็กละเอียดเป็นคนมักได้มักเร็วใจเร็วด่วนได้ รู้จักรายละเอียดของต้นกลางปลาย จะเอาง่ายๆเร็วๆด่วนๆ ลัดไปเอาที่สุดเลยไม่รู้ต้นกลางปลาย นำสงสารมาก นั่งหลับตาแล้วไปทำแต่ในจิต จบๆ แหม พวกนี้ไม่รู้จะทำอย่างไร อาตมาก็ใช้ หอกเข้า 100 เทียง 100 เย็น 100 หมัดไม่รู้ก็หอกแล้ว หอกหักหมด

นิมนต์พ่อครูจิบน้ำ

สมณะฟ้าไท...มฤตธาด มีทางปัญญาและเจโต

พ่อครูว่า...ที่นี้ขออนุญาต ที่จะพูดพาดพิง ไม่ได้พาดพิงใครหรอก แต่จะพาดพิงตนเอง อาตมาเกิดมาในชาตินี้มาทำงานศาสนาพุทธ โดยประกาศตนเองว่าเป็นโพธิสัตว์ก็ดี ตนเป็นผู้ที่มากอบกู้ศาสนาพุทธที่หมดเชื้อโลกุตระแล้วก็ดี อาตมาพูดด้วยความไม่ได้คะนอง ความหลง ด้วยความอวดดีบ อวดดีอะไร แต่พูดด้วยความจริงใจ ด้วยสัจจะสาระเนื้อแท้ของความจริง

อาตมาเอาคำหมายเหตุต่างๆที่ตั้งข้อสังเกตอาตมา แล้วก็จดหมายเหตุไว้ เขียนจดหมายมาถาม เขียนมารายงานว่าเขาเข้าใจอย่างไร รู้อย่างไร ซึ่งเคยอ่านมาแล้ว แต่เอามา ทบทวนอีกที โดยที่เขาเขียนตั้งมาเป็น Case Study เป็นกรณีการศึกษา

เขายกคำพูดของอาตมาเอามาเป็นหลักฐานสื่อต่อสภาวะง่ายๆ เช่น

อาตมาเคยพูดไปว่า อย่าบอกว้าอาตมาคือพระสารีบุตร เพราะอาตมาเจริญยิ่งกว่านั้น อาตมาก็ได้พูดจริง แล้วอาตมาก็หมายถึงจริงด้วย โดยอาตมาพูดว่า ถ้าอาตมาเป็นพระสารีบุตร องค์ที่เกิดในยุคพระพุทธเจ้าจริง ใครอย่าว่าอาตมาเป็นพระสารีบุตรนะ ถ้าใครมาว่า อาตมาเป็นพระสารีบุตร เท่ากับดูถูกอาตมา อาตมาไม่ใช่พระสารีบุตรในยุคโน้นแล้ว เพราะอาตมาเจริญกว่าพระสารีบุตร ตรงนี้ฟังแล้วจะรู้สึกอย่างไร ขอภัยฟังแล้วอย่าเพิ่งมีโลหิตรอน ฟุ้งออกจากปาก ที่ดูเหมือนคุยตัวเองเหลือเกิน เป็นอย่างนั้น เพราะจันใครจะว่าอาตมาเป็นพระสารีบุตรหรือไม่ก็ตาม อาตมาไม่ได้ยึดมั่นถือมั่นว่าเป็นพระสารีบุตร ถ้าอาตมาเป็นพระสารีบุตรก็พัฒนาตัวเองผ่านมามาก 2,000 กว่าปี อาตมาจะเป็นพระสารีบุตรเช่นเดิมหรือ อาตมาว่า เสียเวลาจริงๆโง่ดักดาน ถ้ายังเป็นพระสารีบุตร อย่ามาดูถูกอาตมาอย่างนั้น

อาตมาจะเป็นใครก็ตาม คุณฟังธรรมะที่อาตมากล่าว ว่าคืออะไร ศึกษาให้ดีแล้วปฏิบัติ ตามที่อาตมาพูด แล้วคุณจะรู้ว่าเป็นพระสารีบุตรหรือไม่ ไม่มีปัญหาเลย เอาอันนี้คำพูดคำ สอนคำกล่าวที่โพธิรักษ์พูดนี้แหละ ไม่ต้องพระสารีบุตรหรอก ไปยึดมั่นถือมั่นกันไม่เข้าเรื่อง จะเป็นหรือไม่เป็นก็ไม่เห็นประหลาดอะไร เอาปัจจุบันเป็นข้อยืนยัน

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน พ่อครูผู้ปราบมารเพื่อยังพุทธศาสนาให้ถึง 5000 ปี

พ่อครูว่า... ที่อาตมาพูดได้แบบนี้เพราะอาตมาทำงานมา 50 กว่าปี มีคนที่ ได้ยินได้ ฟัง เข้าใจได้รับการศึกษาตามที่อาตมานำพาทำ ตรวจสอบหลักฐานมีพระไตรปิฎกกับ พฤติกรรม ที่อาตมาปฏิบัติประพฤติกกับพวกเรามาประพฤติดตาม สอดคล้องกับหลักฐานพระ ไตรปิฎกหรือไม่ ไม่มีอะไรจะยืนยันอ้างอิงได้เท่ากับพระไตรปิฎกใช้ใหม่ พญฺญชนะมันอาจจะ แปลไม่ตรงกับภาษาบาลีตรงทีเดียว แต่ก็ใช้ได้ดีมากอยู่แล้ว แปลเป็นภาษาไทยขนาดนี้ อาตมาก็ต้องขอบคุณมากที่ท่านแปลจากพระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลีมา ส้อมาให้อ่าน เป็น ภาษาไทย 45 เล่มนี้ ก็ขอบคุณอย่างยิ่งแล้ว ใช้ได้ ไม่ต้องดีกว่านี้ ดีขนาดนี้ ปฏิบัติตามให้ถูก ต้องให้ดีเต็มที่เถอะ ใครจะเก่งรู้มากกว่านั้นเขาบอกว่าแปลมาผิดๆ จะปล่อยให้ถูกใหม่ก็เชียว แต่ขนาดที่แปลไว้แล้วก็ไปตั้งร้อยชั้นแล้ว ปฏิบัติตามเถอะ

เพราะฉะนั้น ใครจะไปยึดถืออย่างไรก็แล้วแต่ อย่ามาบอกว่าอาตมาเป็นพระสารีบุตร อาตมาเจริญกว่านั้น นี่ก็เป็นคำพูดอย่างที่เรียกว่า ฟังแล้วอยากอ้วกแตกหรือน่าหมั่นไส้มาก หรือเปล่า หรือฟังแล้วอาจจะบอกว่ากล่าวพูดได้อย่างไรอาตมาพูดความจริง

2. อาตมาไม่รู้สึกลัวหรือกระหาย อันนี้ก็ป็นอจินไตย อาตมาพูดความจริงตรงๆพูด ชัดเจน อาตมาอ่านอาการ ลึงค นิमित ของจิตวิญญาณ เป็น

อาการของจิตที่มันเป็นสภาพ มีอาการของสุข มีอาการของทุกข์ มีอาการของชอบ อาการไม่ชอบ มีอาการต่างกัน มีความต่างกันเล็กน้อย มันมีลึงคะ มันมีความต่างกันของ 2 สภาวะอยู่ในจิต จริงมั๊ย

อาตมารู้จักจิต เจตสิก รูป นิพพาน อาตมาว่าจิตของอาตมาเป็นนิพพาน ถูกด้วยตัวเอง ด้วยปัญญาอันยิ่ง ปัญญา ญาณ วิชชา รู้อาการว่ามันไม่มีแล้วความต่าง ลึงค ของสองสภาพ เทวะ

สภาพที่ต่างกันอยู่มันไม่มี มันมีหนึ่งเดียว จะเรียกด้วยภาษาว่าหิว กระหาย มันไม่มี อาตมาไม่เคยหิวข้าว ไม่เคยหิวน้ำ ไม่เคย ตั้งแต่อาตมาบรรลุธรรม รู้ความจริงต่อเวทนาหมด แล้วอาการผลึก อาการดูด อาการชอบ อาการชัง มีแต่อาการเฉยๆ ซึ่งพูดแล้วก็ยากมันเป็น อจินไตย

อาการอุเบกขา อาการฌาน เป็นเรื่องอจินไตย ที่เข้าใจไม่ได้งายๆหรอก

บุคคลที่อยู่ด้วยกันมีสัจจะหนึ่งเดียวตรงกันคือนิพพาน จะเข้าใจกันว่าจริง ผู้ที่มีความไม่ รู้สึกลัวหรือกระหาย เช่นว่าร่างกายควรต้องให้อาหาร มันบกพร่องเกิดอาการ 32 ของร่างกายทำ หน้าที่ของมัน มันมีอัตโนมัตติ พอมันบกพร่องก็จะสะดุดตรงนั้นตรงนี้ อะไรที่ขาดแล้วแต่สรีระ ของแต่ละคน อวัยวะส่วนนั้นส่วนนี้ทำงานไม่เต็มที่ของมัน ของใครก็ตามที่สะดุดความไม่ เต็มที่สมดุลก่อนก็แสดงอาการ ตับเป็นต้น หัวใจเป็นต้น ปอดเป็นต้น ไตเป็นต้น แม้แต่เรื่อง ของน้ำเลือดน้ำหนอง ต่างๆนานา มันก็ไม่เต็มเต็ง ไม่เต็มที่ของมัน บกพร่องทางด้านสรีระ ซึ่ง

ก็สัมพันธ์ทางด้านจิต เขาก็เรียนรู้วิชาการทางแพทย์ วิชาการทางวิทยาศาสตร์ ก็พยายามทำให้สมดุลคงที่ มันก็ถูกแล้ว ก็ทำกันไป

ในความจริงที่ไม่รู้สึกหิวกระหายคือจิต แต่ร่างกายมันต้องการ มันโหยหา หรือมันขาดกว่ามันจะรู้สึกโหยหา ถ้าให้อาตมาอดข้าวก็ตั้งหลายวันกว่าจะโหย ทางร่างกาย เพราะจิตเราอยู่เหนืออาการทางสรีระ อย่างนี้เป็นต้น

เพราะฉะนั้นจิตมันเหนือกว่าสรีระ มันจึงไม่ได้รู้สึกหิวกระหายได้ง่าย อดอดไปตั้ง 10 วัน 20 วัน 30 วันจึงโหย มันก็รู้สึกธรรมดา หากอดแค่ 3 วัน 4 วัน มันก็ไม่มีอะไรมากมาย ไม่มีอาการโหย ไม่ได้เรงรัดเกินไป ต้องให้ได้ทันที เพราะคนเรามันทนได้

สมณะฟ้าไท...แสดงว่าสรีระของพุทธเจ้าที่ทำทุกกรกิริยาเป็นร่างกายที่พิเศษ แสดงว่าพ่อครูก็มีสรีระพิเศษกว่าคนปกติทั่วไปใช่ไหมครับ

พ่อครูว่า...ใช่ เคยกินอาหารวันเว้นวัน ไปบิณฑบาตวันเว้นวัน แต่ว่าชาวบ้านขอร้องว่าจำวันที่ไปบิณฑบาตไม่ได้ ก็เลยเลิกฉันวันเว้นวัน ตอนนั้นทำเป็นเก้เก้ แต่ขรवासเขายุ่ง วันนี้มาเดี่ยววันนี้ไม่มา ปกติถ้ามาทุกวันสบายดี วันเว้นวันไม่ดีมันยุ่งยาก

_อาตมาเป็นคนแห่งมาแต่ไหนแต่ไร ก็พูดยาก อาตมาเป็นคนแห่ง ทางสรีระ เขาว่าเยี่ยวเหลืองแล้ว คุณก็อัดน้ำไปเดี๋ยวเยี่ยวก็ใส แต่มันก็จะเหลืองตามปกติของอาตมา แต่เขาว่าต้องกินน้ำ เยี่ยวจึงใส มันละลายออกมา ก็มันสีเหลืองสีเข้มอะไรก็เป็นธรรมดาที่เป็นเรื่องของอาตมา แต่เขาก็บอกว่าต้องใส อาตมาก็เลยจำนนต้องดื่มน้ำไป ดีไม่ดี สุขภาพเราจะดีกว่าเดิมด้วย หากไม่ต้องดื่มน้ำมาก สรีระของอาตมาตั้งแต่หนุ่มจนแก่ อาตมาก็ไม่ประหลาดอะไรเป็นแต่เพียงบางอย่างยากหน่อย คือ อาตมาเข้าใจเจตนาดีตามความรู้ เขาก็ยืนยันความรู้ว่าถูกต้อง ต้องอย่างนี้ ก็เป็นเจตนาดี เขากลับบกพร่องผิดมาตรฐาน Standard ของเขา ก็เอา ที่จริงมันก็ลำบาก Standard ของอาตมาบ้างเหมือนกัน อาตมาก็จำนนเพราะพอทนได้ก็ไม่มีปัญหา อาตมาดื่มน้ำเพื่อผู้อื่น เป็นคนแห่งมาแต่ไหนแต่ไร

แต่จะให้อาตมาบวม มันคนละเรื่อง อาตมาไม่ใช่คนท้วม อาตมาเป็นคนแห่ง

_อาตมาไม่มีรสอร่อย มีแต่การรับรู้รสตามความเป็นจริง รสอร่อยและไม่อร่อย ถ้าคุณมีอร่อย คุณก็จะมีไม่อร่อย แต่อาตมาไม่มีแล้วอร่อยก็ไม่มี ไม่อร่อยก็ไม่มี รู้ความจริงตามความเป็นจริง รสของอันนี้มันก็เป็นของอันนี้ รสของอันนั้นมันก็เป็นของอันนั้น กลิ่นอันนั้นก็เป็นของอันนั้น รูปของอันนั้นก็เป็นของอันนั้น เสียงมันก็เป็นของอันนั้น 1 1 1 หนึ่งไม่มีสอง

นี่คือสภาพของที่อาตมาศึกษากับพระพุทธเจ้ามาเรียนและปฏิบัติธรรมกับตนเองได้ แล้วอาตมาเป็นคนไม่มีรสอร่อย มีแต่รับรู้ความจริงตามความเป็นจริง

_อาตมาเคยถูกรถชนล่อยกระเด็น กล้ามเนื้อแตกที่ขา กระดูกไม่แตก เกิดเป็นพังผืดมีรอยบวมที่ขา แตกกล้ามเนื้อข้างในมันชุ่มมันแตกมันบวมระบบ รักษาตั้งหลายเดือน หายเสร็จแล้วกล้ามเนื้อมันก็จับตัวกันไม่เหมือนเดิมมันก็พิการแล้ว กลายเป็นขาบวม เนื้อและกล้ามเนื้อประสานกัน แต่ข้างนอกไม่มีแผล นี่ก็แสดงถึงอาการหนักหน่วงจริงๆ แต่ข้างในมันไม่เหนียว เพราะมันแรงมาก ข้างในมันแตก ก็มารักษาข้างตั้งหลายเดือน

_อาตมารับมอบหน้าที่จากพระสมณโคดม ให้มากอบกู้ศาสนาให้ถึง 5,000 ปี
พ่อครูว่า... อันนี้ยิ่งใหญ่มาก และมันก็จริงจัง มีหลักฐานอยู่ในพระไตรปิฎก มหา
จัดตาริสกสูตร ในสัมมาทิฎฐิข้อที่ 10 ยืนยันชัดเจนว่า ผู้ที่จะมากอบกู้สืบทอดศาสนาพุทธใน
ยุคที่มันเสื่อมแล้ว มันต้องเป็นผู้ที่มีความจริงมา มีสังขาร เป็นโพธิสัตว์มากอบกู้

อาตมาว่าอาตมารู้ตัว รู้ความจริงว่าอาตมาเป็นผู้นั้น แล้วอาตมาก็ประกาศตัวเอง แล้วก็
พิสูจน์ตัวเอง เอาพระไตรปิฎกมายืนยันตัวเอง พิสูจน์ตัวเอง เพราะอาตมาพูดตรงตามพระ
ไตรปิฎกตั้งแต่โน้นมา เขาเข้าใจไม่ได้เขาไปแปลพระไตรปิฎกผิดเพี้ยนไปเข้าข้างเทวนิยม
ส่วนมาก

อาตมาก็มาขยายความกลับเป็นอเทวนิยม มาเป็นพุทธ เขาไม่เข้าใจความอเทวนิยม
แล้ว จึงยาก เขาไม่ค่อยเข้าใจ คือไม่เข้าใจเสียเลย ไปยึดมั่นถือมั่นในทางเทวนิยม หรือยึดมั่น
ถือมั่นในพยานะบัญญัติ เข้าไม่ถึงสภาวะ

มาพูดถึงสภาวะ สภาวะแรกของ สังโยชน์ข้อที่ 1 คือ สักกายะ

คุณต้องทำทีลี ความเห็น ความรู้ ความเข้าใจ เป็นตัวนำหน้าของปัญญา คุณจะเกิด
ปัญญาได้จะต้องมีสัมมาทิฎฐิ แล้วคุณจะต้องมีความรู้ในการวิัจธรรม เรียกว่า
ธัมมวิัจยสัมโพชฌงค์

จะมีความรู้ได้ต้องปฏิบัติมรรคมืองค์ 8 ไปทีละคู่ๆ ด้วยรูปนาม เช่น มรรคองค์ 8 ต้องทำ
สัมมาทิฎฐิให้ครบ 10 ข้อ ถ้าคุณเข้าใจสัมมาทิฎฐิ 10 ข้อนี้ไม่ได้

ข้อที่ 1 เข้าใจเรื่อง การทำใจในใจ เรื่องการทำทาน ถ้าคุณทำใจในใจไม่เป็น ทาน
อย่างไรจึงมีผล มีอานิสงส์ หมายถึงมีผลมีอานิสงส์เป็นโลกุตระ แม้แต่การทำทานก็อ่านจิตตัว
เองออก แล้วจิตของคุณสาเปกโข หวังจะได้อะไรตอบแทนหรือเปล่า
ถ้าคุณก็ทำใจในใจอยากได้อะไรตอบแทน คุณไม่มีผลไม่มีอานิสงส์ ถ้าหากไปหลงผิดได้สิ่ง
ตอบแทนค่อยๆ มีปฏิสัมพันธ์ มีการเกี่ยวข้องกับการตอบแทน เกี่ยวข้องกับภพชาติ ไปมีภพมี
ชาติ สังสมภพชาติ

ล.23 ข.49 ทานสูตร เทวดา 6 อย่าง พรหม 1 อย่าง

อันที่ 1 จาตุมหาราชิกา(ท้าวเวร ท้าววิรุฬหก ท้าวธตรฐ ท้าววิรูปักษ์) คือ ทำทานแล้ว

1. ยังมีความหวังให้ทาน สาเปกโข(มุ่งหวัง) ทาน เทติ
2. มีจิตผูกพันในผลให้ทาน ปฏิพัทธจิตโต(ผูกพัน) ทาน เทติ
3. มุ่งการสั่งสมให้ทาน สนุธิเปกโข(สั่งสม) ทาน เทติ
4. ให้ทานด้วยคิดว่า เราตายไปจักได้เสวยผลทานนี้ ปริกฤษสิสสามิติ(ให้ข้ามภพชาติ) ทาน
เทติ

คุณเข้าใจกันหรือ แล้วมีที่ไหนสอนว่าทานแล้วอย่ามีภพมีชาติ มีไหม ?

ลองตรวจดู สัมมาทิฎฐิ 10 ไล้ไปแต่ละข้อ ตั้งแต่ ทินนัง ยิฎฐัง หุตัง...

อย่างเก่งก็อธิบายไปตามพยานะ หรือไม่ก็ทำตามจาริตประเพณีไป อาตมาพามาทำ
ยังได้เนื้อได้หนังเลย ทำทานให้กิเลสลดได้เป็นहुตัง ข้อที่ 4 คือ
เป็นส่วนแห่งบุญ(บุญภาคิยา) ให้ผลวิบากแก่ขันธ(อุปธิเวปิกกา).

1. ทานที่ให้แล้ว มีผล(ให้กิเลสลด) (อรรถ . ทินนัง) . . . .
2. ยัญพิธี (พิธีการปฏิบัติ) ที่บูชาแล้ว มีผล (อรรถ ยัญลึง)
3. สังเวช(เสวย)ที่บวงสรวงแล้ว มีผล (อรรถ หุตัง)
4. ผลวิบากของกรรมที่ทำดีทำชั่วแล้ว มีแน่ (อรรถ สุกตทุกกฏานัง กัมมานัง ผลัง วิปาโก) ปฏิบัติแล้วผลของมันเป็นสุขหรือทุกข์ลดกิเลสได้หรือไม่ ผลของวิบากของคุณ ได้ละกิเลสมีมรรคผลหรือไม่ ก็ไม่รู้ทำดีชั่วดีตามโลก สุกตคือดีแล้ว ทุกกฎ คือ ดีหรือไม่ดีไม่รู้จัก สุกตทุกกฎ แปลว่าดีและชั่วก็ไม่ผิด กำปั้นทุบดินแต่มันไม่มีรายละเอียด ด้อยแค่ไหน ดีแค่ไหน ดีชั่วตามจารีตประเพณีตามเทวนิยม แต่ถ้าดีของพระพุทธเจ้ามันขัดเกลากิเลส หมดโคกหมดทุกข์เป็นโลกุตระ ละเอียดไปถึงขนาดนี้ ใครบ้างอธิบายสัมมาทิฐิตามที่อาตมาอธิบายและเทียบเคียงกับมิจฉาทิฐิตี 10 ที่คุณไปยึดถือกันอยู่ ใครบ้างมาอธิบาย อาตมาถึงบอกกว่าอาตมาเป็นไก่ตัวพี มันเลี้ยงไม่ได้ สัจจะมันไม่มีทางเลี้ยงอะไรได้เลย แต่คนไม่ยอมรับคุณก็เลยหมั่นไส้ คือไม่เชื่อว่าจะมีคนดีในโลกมาเกิด อาตมาก็ว่าน่าสงสารคนเหล่านั้น อาตมาเป็นคนดีมาเกิด คุณไม่เห็นว่าเป็นคนดีก็น่าสงสารจริงๆ จะโง่ดักดานไปถึงไหน คนดีมาเกิดให้เห็นทั้งทีแล้วก็พยายามอธิบายสิ่งที่ดีของพระเจ้า บอกตัวเองเป็นลูกพระพุทธเจ้ามาสืบทอดธรรมะพระพุทธเจ้า ไม่เชื่อ ก็ไม่รู้จะไปบังคับกันอย่างไรเขาเชื่อตาม Concept ที่เขาบอกว่าพระอรหันต์ พระโพธิสัตว์ พระผู้รู้ต้องเป็นอย่างนี้ เรียบทั้งร้อย มาทำอะอะมะเทิงอย่างโพธิรักษ์ พุดอวดดีด้วย แต่ไม่รู้ว่าคุณอวดโง่ อาตมาอวดดี อวดฉลาด อวดรอบรู้ มาพูดความจริงมีค่าจริงค่าเดียว เลี่ยงไปกว่านั้นมันก็ไม่ครบ พุดให้ครบ
5. โลกนี้มี (อรรถ อัยัง โลโก) หมายถึง วนในโลกีย์เดิมา . .
6. โลกหน้า มี (อรรถ ปโร โลโก) หมายถึง โลกโลกุตระ

ต่างกันอย่างไร ก็มาชี้แจงเพื่อเข้าสู่โลกใหม่ โลกอื่น โลกหน้า โลกโลกุตระ ได้รู้โลกโลกุตระขึ้นบ้างได้หรือยัง ได้เหยียบย่างเข้าสู่โลกโลกุตระบ้างหรือยัง

ได้จนกระทั่งถึงจิตจริงๆ เรามี ลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข มีก็ได้ก็ได้ไม่เห็นมีปัญหาอะไร ทำไม่ไม่มีปัญหาอะไรเลยชาตินี้ จะไม่มีใครมาให้ตำแหน่งยศศักดิ์ ได้ข่าวว่านายคุณก็ได้สายสะพายเลย โบราณเขาเรียกว่าจะได้เป็นเจ้าพระคุณเป็นพระยา จนกระทั่งไปเป็นสมเด็จพระเจ้าพระยา เป็นคนที่ทำประโยชน์ให้แก่สาธารณสุข ในหลวงก็เลยพระราชทานให้นายคุณ Bodyslam วันนี้ก็ได้เหรียญตรา ชีวิตอาตมาไม่มีปัญหาอะไรเลยไม่ได้เหรียญตราเลย ถ้าหากได้ขึ้นมาก็จะทำให้ลำบาก แต่อาตมาสบาย อิสระเสรี independent สดุดของ Freedom สบายมาก

ชาตินี้มาถึงอายุปานนี้ พยายามต่อให้ยาวที่สุดได้เท่าไรก็เท่านั้น ตั้งเป้าด้วยที่เป็นตัวเลขบังเอิญ 151 ปี มีประวัติเป็นที่ไปที่มา หมออารีบอกว่าจะอยู่ 150 ปี อาตมาก็เลยจะอยู่ 151 ปี

อาตมามีชีวิตอยู่เป็นชีวิตเพื่อปราบมาร เพื่อให้สิ่งที่ดีที่มีประโยชน์แก่มนุษยชาติ โดยมั่นใจว่าเป็นผู้เอาธรรมะพระพุทธเจ้ามาขยายความ ทำความเข้าใจสิ่งที่ผิดเพี้ยนให้ถูกต้อง เอาไปปฏิบัติประพฤติดให้เกิดผล เพื่อให้ธรรมะถูกต้องและยืนยาวไปถึง 5,000 ปี ตอนนี่ก็ครึ่งพุทธกัปของพระสมณโคดมแล้ว ทำหน้าที่ให้ได้จริง

สมณะฟ้าไท...สรุปจบ